

[Pürschel.]

Loven, og jeg vilde finde det rimeligt, at der i Loven fandtes en Antydning om, hvor man skal henvende sig med dette Andragende.

Dernæst vilde jeg gerne vide, hvad Tanken med Ændringsforslag Nr. 7. til § 8 er. Det er de første tre Punkter i den oprindelige Paragraf, der foreslaas ændret, men saa vidt jeg kan se, er det Spørgsmaal ikke klareret, om den Tid, man har aftjent Værnepligt, skal fradrages Straffetiden, og jeg vil gerne spørge, hvorledes Ministeren forstaar dette Punkt af Loven.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg skal tillade mig at anbefale Vedtagelsen af de stillede Ændringsforslag. Jeg beklager, at man ikke har kunnet opnaa fornøden Tilslutning til at fastsætte en kortere Varighed af det Tidsrum, i hvilket de til civilt Arbejde overførte skal gøre Tjeneste. Men jeg har under disse Forhold ment det rigtigt at acceptere den Nedsættelse fra 20 til 15 Maanedes, som der er opnaaet Enighed om.

Med Hensyn til den nye Affattelse af § 1, 2det Stykke, hvorefter Indenrigsministeren er berettiget til at bestemme, at de paagældende skal deltage i Undervisning og Oplæring, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at sige, at det selvfølgelig ikke er min Hensigt i al Almindelighed at indføre tvungen Undervisning for de unge. Min Tanke er, at det utvivlsomt ofte vil være saaledes, at der hos de unge, der maa tilbringe saa lang Tid i denne Tjeneste, vil være Lyst og Trang til at udnytte deres Fritid paa en god og for dem selv nyttig Maade ved Undervisning og Oplæring af den ene eller den anden Art, og at naar et større Tal vil kunne samles herom, vil der sikkert ofte ved smaa Midler kunne findes Udveje for at etablere en saadan Undervisning. Men det er klart, at de, der har været med til at foranledige en saadan Undervisning etableret, ogsaa maa følge den; der skal jo være Orden i alting.

Til det ærede Medlem Hr. Gregersen, som vist er blevet gjort opmærksom paa sin Misforstaaelse med Hensyn til Affattelsen af § 5, skal jeg i øvrigt sige, at det Lønningsspørgsmaal, han rejste, i og for sig ikke hører herhen; det er et Spørgsmaal, hvorvidt Staten i det hele taget bør lægge Beslag paa de unges Tid baade til civil og til militær Tjeneste, og det ærede Medlem ved jo, at Regeringens Nedrustningsforslag indeholdt Bestemmelser om en rimelig Betaling i dette Tidsrum, men det er klart,

at naar man har almindelig Værnepligt med en Aflønning overfor de værnepligtige, der er saa ringe, som den i Øjeblikket er, kan man ikke etablere civil Tjeneste med fuld Arbejdsløn; det vilde være at friste svage Karakterer alt for meget. Men det er jo en Følge af hele det System, der forefindes, og som jeg ikke er Tilhænger af, men som nu en Gang er gældende, og som den nuværende Regering ikke har kunnet faa ændret i Landstinget.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Pürschels Spørgsmaal om, hvordan de værnepligtige, der har aftjent deres Rekruttid, vil have at forholde sig, dersom de efter denne Tjeneste ønsker sig overført til civil Tjeneste, med Henblik paa kommende Genindkaldelser, skal jeg sige, at jeg mener, der er tilstrækkelig klar Bestemmelse deraf i Forslagets § 1, som den nu kommer til at lyde, idet det jo her siges, at værnepligtige, for hvem den militære Tjeneste maa anses for at være uforenelig med deres Samvittighed, kan af Indenrigsministeren efter Forhandling med Forsvarsministeren fritages for Militærtjeneste. Denne Bestemmelse er holdt i Almindelighed og maa altsaa ogsaa gælde i det Tilfælde, det ærede Medlem nævnte.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, vedrørende Fængselstiden, da er der ikke ved den Affattelse, som § 8 nu har faaet, ændret ved det Forhold, der hidtil har været bestaaende paa dette Omraade.

Pürschel: Den højtærede Indenrigsminister har naturligvis Ret i, at det staar i Loven, at det er Indenrigsministeren, der træffer Bestemmelse, men det er dog vel det naturlige, at disse Sager fremsendes igennem Krigsministeriet, idet den paagældende vedrørende sin Tjeneste henhører under Krigsministeriet, indtil han er fritaget for den. Men det er ikke noget stort Spørgsmaal. Derimod synes jeg, det andet Spørgsmaal er et ret vigtigt Spørgsmaal; og jeg kan ikke nægte, at jeg synes, Loven er meget uklar. Naar der i § 8 i 4de Punktum staar: „Bestaar Overtrædelsen i Nægtelse af at udføre Arbejde, vil Straffen være at fastsætte under Hensyn til Længden af det Tidsrum, i hvilket den paagældende har udført civilt Arbejde, dog at Straffetiden“ o. s. v., saa er det en højst ejendommelig Strafudmaalingsregel. For hvad vil det sige? Hvis nu den paagældende nægter at udføre Arbejde, efter at han har været der i 6 Maanedes, hvordan skal Straffen saa fastsættes? Det forstaar